

Sygn. akt II K 430/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora Kamili Jabłońskiej - Rosik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25.09.2018r., 14.01.2019 r sprawy

1. **F. K.**, syna P. i M. z domu B., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 04 lipca 2016r w K. składając zeznania mające służyć jako dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej w Kaliszu oznaczonym sygnatura akt PR 1 Ds. 468.2016 zeznał nieprawdę co do tego, że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016r od godziny 20.00 był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie na trasie W.- K. ul. (...) do godziny 05.05 kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), gdzie pasażerem był N. S. (1)

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

2. **S. N.**, córki R. i A. z domu U., ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że:

II. w dniu 29 lipca 2016r w K. składając zeznania mające służyć jako dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej w Kaliszu oznaczonym sygnatura akt PR 1 Ds. 468.2016 zeznała nieprawdę co do tego, że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016r od około godziny 20.40 lub 21.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie po godzinie 04.00 wyszedł z w/opisanego spotkania wraz z N. S. (1) i kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), gdzie pasażerem był N. S. (1)

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

3. **D. P. (1)**, syna P. i K. z domu D., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 05 września 2016r w K. składając zeznania mające służyć jako dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej w Kaliszu oznaczonym sygnatura akt PR 1 Ds. 468.2016 zeznał nieprawdę co do tego, że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016r po godzinie 20.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie po kilku godzinach wyszedł z w/opisanego spotkania wraz z N. stolarek i kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), gdzie pasażerem był N. S. (1)

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

4. **A. S.**, córki M. i M. z domu D., ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że:

IV. w dniu 07 września 2016r w K. składając zeznania mające służyć jako dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej w Kaliszu oznaczonym sygnatura akt PR 1 Ds. 468.2016 zeznała nieprawdę co do tego, że w nocy z 16 na 17 kwietnia 2016r po godzinie 20.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie po kilku godzinach wyszedł z w/opisanego spotkania wraz z N. S. (1), by odwiedzić N. S. (1) pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...)

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonych F. K. (K.), S. N., D. P. (2) oraz A. S. za winnych zarzucanych im czynów wyczerpujących dyspozycje art. 233 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 37a k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. wymierza każdemu z nich karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) zł;

2. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po265 (dwieście sześćdziesiąt pięć) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Wachłaczanko

II K 430/17

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2016 r. wobec N. S. (1) poruszającego się pojazdem marki B. o nr. rej (...) została podjęta interwencja funkcjonariuszy Policji. Na skutek kontroli ustalono, iż N. S. (1) kierował opisanym wyżej pojazdem znajdując się w stanie nietrzeźwości. N. S. (1) został prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie II K 400/17, utrzymanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie III Ka 344/18 z dnia 19 stycznia 2019 r.

(dowód: w aktach II K 400/17 : wyroki – k. 201, 224).

N. S. (1) został zatrzymany do kontroli w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego F. K., tj. w K. na ul. (...).

F. K. został poproszony przez N. S. (1) o zabezpieczenie jego pojazdu. Oskarżony zgodził się i pojechał za N. S. (1) do Komendy Policji w K..

Natomiast w trakcie przesłuchania, w dniu w dniu 04 lipca 2016 r. w K. składając zeznania mające służyć jako dowód w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Rejonowej w Kaliszu oznaczonym sygnaturą akt PR 1 Ds. 468.2016 zeznał nieprawdę że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016 r. od godziny 20.00 był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie na trasie W. – K., ul. (...) do godziny 05.05 kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), gdzie pasażerem był N. S. (1)

Podobnej treści zeznania złożyli pozostali oskarżeni, tj.:

- S. N. w dniu 29 lipca 2016 r. w tym samym postępowaniu zeznała nieprawdę co do tego, że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016r od około godziny 20.40 lub 21.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w jej miejscu zamieszkania, a następnie po godzinie 04.00 wyszedł z tego spotkania wraz z N. S. (1) i kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), gdzie pasażerem był N. S. (1),

- D. P. (1) w dniu 05 września 2016 r. zeznał nieprawdę co do tego, że w nocy z dnia 16 na 17 kwietnia 2016r po godzinie 20.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie po kilku godzinach wyszedł z tego spotkania z N. S. (1) i kierował pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), którego pasażerem był N. S. (1) oraz

- A. S. w dniu 07 września 2016r w K. zeznała nieprawdę co do tego, że w nocy z 16 na 17 kwietnia 2016 r. po godzinie 20.00 F. K. był na spotkaniu towarzyskim w miejscu zamieszkania S. N. w miejscowości W., a następnie po kilku godzinach wyszedł z tego spotkania wraz z N. S. (1), by odwiedzić N. S. (1) pojazdem marki B. o numerze rejestracyjnym (...)

(dowód: notatka urzędowa – k. 7, oświadczenie – k. 8, zeznania świadka A. J. – k.203, 16, M. K. – k. 202-203, 19, 41, protokół przesłuchania F. K. - k. 21-23, S. N. – k. 30-31, D. pisarskiego – k. 33-35, A. S. – k. 37-39, protokół oględzin – k. 26-27, dane teleinformatyczne – k. 50-53, 54-70)

Oskarżony **F. K.** ma 22 lata. Ma wykształcenie średnie. Prowadzi działalność gospodarczą. Nie ma majątku większej wartości. Posiada zobowiązania finansowe w wysokości ok. 50.000 zł. Jest kawalerem nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie był karany

(dane osobowe – k. 114-115, 201, karta karna – k. 83, 172).

Oskarżona **S. N.** ma lat 21. Ma wykształcenie średnie, jest studentką. Pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie ma majątku większej wartości. Jest panną, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu Nie była karana

(dane osobowe – k. 91-92, 201, karta karna – k. 81, 174).

Oskarżony **D. P. (1)** ma 22 lata. Ma wykształcenie średnie, jest studentem. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jest kawalerem nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie był karany

(dane osobowe – k. 105-104, 201, karta karna – k. 79, 173).

Oskarżona **A. S.** ma 22 lata. Ma wykształcenie średnie, jest studentką. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie ma majątku większej wartości. Jest panną, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie była karana

(dane osobowe – k. 98-99, 201, karta karna – k. 77, 175).

Oskarżony **F. K.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których podał, iż krytycznego dnia, to on kierował samochodem należącym do N. S. (2) (k. 201-202). N. został zatrzymany wtedy kiedy oskarżony poszedł do domu po dokumenty. Korzystał z telefonu o numerze 666-310-796 jednak tego wieczoru telefon prawdopodobnie zostawił w domu. W tym czasie mógł z niego korzystać brat lub dziewczyna, ale nie wie tego na pewno.

Pozostali oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i odmówili składania wyjaśnień (k. 202).

Sąd nie dał wiary stanowisku przedstawionemu przez oskarżonych jakoby ich zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym polegały na prawdzie.

Zeznania te stoją w sprzeczności z zeznaniami policjantów zatrzymujących N. S. (1) do kontroli. Wbrew twierdzeniom oskarżonego F. K. czy N. S. (1), odległość pomiędzy miejscem zamieszkania F. K. a miejscem z którego policjanci ruszali za samochodem B. nie jest na tyle duża, by F. K. zdążył wysiąść z samochodu i dojść do domu, a policjanci nie zauważyliby tego ani oskarżony nie zauważyłby policjantów. Sam oskarżony podawał, iż zaparkował w pewnej odległości od domu ponieważ podjazdy do posesji przy tej ulicy są strome a on nie miał pilota od bramy. Nadto zupełnie niezrozumiale jest zachowanie F. K., który wiedząc, iż kolega został zatrzymany za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości (jak oskarżony twierdzi niesłusznie, bo to właśnie on kierował samochodem) nie wyjaśnił od razu tej sytuacji jeszcze w trakcie zatrzymania N. S. (1) ale pozwolił by kolega został niesłusznie oskarżony.

Stanowisko oskarżonych stoi w sprzeczności z zebranymi danymi teleinformatycznymi. N. S. (1) posługiwał się telefonem o numerze 604-588-790, F. K.: 666-310-796, D. P. (2): 881-230-330, A. S. 602-599-824 oraz S. N.: 503-499-737. Telefon N. S. (1) logował się w C. (a więc w pobliżu miejsca zamieszkania S. N.) od godziny 20:54 do

godz. 23:24 w dniu 16 kwietnia 2016 r. oraz od godz. 1:43 do 4:53 w dniu 17 kwietnia 2016 r. Z wykazu logowań wynika, iż telefon N. S. (1) logował się także w O., co wskazuje, iż N. S. (1) nie był cały czas obecny na imprezie.

Natomiast telefon F. K. wieczorem z 16 na 17 kwietnia 2016 r. nie logował się do stacji położonej w C. ani razu, co wskazuje, iż oskarżony nie przebywał w miejscu zamieszkania S. N. tego wieczoru. Również fakt, iż D. P. (1) dzwonił do N. S. (1) o godzinie 5:04, a w tym czasie jego telefon logował się na ul. (...), a wcześniej, tj. o godz. 4:33 kiedy rozmawiał również N. S. (1) jego telefon logował się na ul. (...) świadczy, że D. P. (1) nie mógł widzieć jak N. S. (1) wyjeżdża z F. K. z W..

Sąd nie dał wiary zeznaniom N. S. (1), który podtrzymał swoje stanowisko jakoby to F. K. kierował samochodem w dniu 17 kwietnia 2016 r. z przyczyn opisanych powyżej.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy ponieważ nie ujawniły się okoliczności nakazujące zakwestionować ich rzetelność lub autentyczność.

Zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.k. karze podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonym zarzucanych im czynów w kształcie opisanym w akcie oskarżenia.

Oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Z uwagi na stanowisko oskarżonych zaprzeczających złożeniu fałszywych zeznań, można się domyślać, iż zrobili to w celu ochrony kolegi przed konsekwencjami skazania, które za czyn z art. 178a § 1 k.k. są dość surowe.

Sąd nie dopatrywał się okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynów oskarżonych.

Oskarżeni działali na szkodę wymiaru sprawiedliwości usiłując doprowadzić do tego, by osoba która winna ponieść konsekwencje z tytułu naruszenia normy prawnej, tej odpowiedzialności nie poniosła - dlatego Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości jako dość duży, także biorąc pod uwagę jakiego czynu te zeznania dotyczyły, tj. art. 178a § 1 k.k.

Oskarżeni byli pouczeni o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

Biorąc pod uwagę młody wiek oskarżonych oraz ich uprzednią niekaralność Sąd wymierzył im przy zastosowaniu art. 37a k.k. kary po 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Wszyscy oskarżeni są osobami młodymi, zdrowymi, zdolnymi do pracy. Konieczność zdobycia funduszy na zapłacenie kary grzywny powinno odnieść wobec nich wychowawczy skutek. Z tych przyczyn Sąd na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. obciążył oskarżonych kosztami postępowania – art. 627 § 1 k.p.k.

SSR Agnieszka Wachlaczanko